

И продължава :

„Помислете, такава усъвършенствуванa въ наукитѣ и руководѣлието и музиката учителка до каква степенъ въ скоро време можи да образува и просвѣти въ сичко отношение бѣдніятъ ни женски полъ въ Болгарія. Затова не трѣбва да са жалеятъ парата, защото много надиря сми останали въ образованіето си, най — повече женскиятъ ни полъ, отъ когото са чака и образованието на юношеството ни.

Моля прегледайте съ добро вниманіе написанитѣ ми и за скоро време ми са отговорете за сичко.

Азъ още не съмъ оздравялъ добре, но за общата полза като караконджалъ работя по цѣли нощи, а деня работи езикътъ ми, защото жетва ни е много, а жетваритѣ ни малко.

Истинно Васъ уважаващій

х. Захарія П. Княжескі.

Въ едно второ писмо отъ х Захари Княжески отъ Русчукъ съ дата 21. I. 1872 год. пише на Г-жа Евг. Кисимова по следванието въ Росія на учителкитѣ :

Еленка х. Ангелова
 Стефани Иванова
 Евгения Стоянова

и завършва писмото си съ думитѣ :

„Оставамъ за всѣкога сътрудникъ за народното образование“.

х. Захарія П. Княжески.

За сжщитѣ учителки отъ страна на Женската община е изпратено следното писмо :

До Російското Императорско Генерално
 Консулство въ Българія.

Отъ Терновската женска община
 Покорнейше прошение.

„Споредъ благоволеніето на Славянскиятъ благотворителенъ Комитетъ да приеме за въ Акушерско възпитаніе на свой счетъ учителката Еленка х. Ангелова, съобщаваме, чѣтъ тя е хрома.

2) Втората учителка Стефани Иванова, тя е здрава, но съ недостатъчни умствени способности и съ слабо тѣлосложение.

3) Общината избра и одобри третата учителка Евгени Стоянова, която е терновска уроженка и кръгла сирота на 18 год. възраст, но съ здраво и пълно тѣлосложение и съ добри умствени способности и отлично поведение и тихъ характеръ и отъ почтена фамилия.